

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA
SEGONA ÈPOKA

AL SERVEI DE LA INUTILITAT

200 números de Karlitus

Va sortir el primer número de Karlitus com un acte de bona fe, de servei al poble, d'entrega a la veritat, la cultura i l'amor. El món no estava per conyes. Hi havien guerres, injustícies dins i fora de casa nostra, masclisme, esclavitud econòmica, governants corruptes...

Vàrem sortir per acabar amb tot això... i el món certament ha canviat. Ara és pitjor.

Podem deduir d'aquesta conclusió varies idees. Primera que Karlitus no fa punyetera falta. Segon, que els redactors de Karlitus són una merda com a capellans psicòlegs i revolucionaris. Tercera, el món només entén el diàleg de les armes. Quart que el poder no llegeix Karlitus.

Després d'una tancada d'una setmana a pa i aigua en un monestir cistercenc (que vol dir molt fred) la Redacció ha arribat a una conclusió definitivament taxativa. Seguirem igual.

Cert. Karlitus no fa punyetera falta, però què li falta a aquests món per ser millor? Seguir les recomanacions, crítiques i pensaments filosòfics de Karlitus. Si no ho fan, és culpa del món.

Els Redactors són una merda? Probablement, però molt menys que capellans psicòlegs i revolucionaris en actiu. I d'altra banda, no se'ns pot negar la constància.

El món només parla amb les armes, doncs nosaltres seguirem atacant amb la paraula.

I si el poder no ens llegeix és, exactament, perquè és poder. O sigui: Karlitus és una revista de puta mare i els seus redactors també. I totes les culpes són dels altres.

I qui no hi estigui d'acord que segueixi llegint la Vanguardia, el Periódico, el Mundo, ABC i Marca. I veuran com el món segueix igual, però amb menys gràcia.